

ועדת ערר לענייני ארנונה שליד המועצה האזורית דרום השרון

ערר 4/2014

העוררת:

המשיב: מנהל הארנונה במועצה האזורית דרום השרון

החלטה

טענות הצדדים

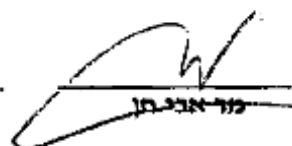
1. העוררת מספקת מים ליישובים רמות השבים והוד השרון ממתקנים המצויים ברמות השבים. עד לשנת 2004 שילמה העוררת ארנונה לרמות השבים ועם איחוד יישוב זה עם המועצה האזורית דרום השרון, הוחל צו הארנונה של דרום השרון על רמות השבים, ומכאן – על העוררת.
2. דה עקא, משנת 2005 לא הוציא המשיב שומות ארנונה, לעוררת. בחודש אפריל 2014 הוציא המשיב שומות ארנונה מתוקנות לעוררת בגין השנים 2007 ועד 2014 (כולל). לדברי ב"כ המשיב, הדבר נבע מטעות משרדית והתיקון התחייב בעקבות סקר מדידות שביצע המשיב.
3. העוררת הגישה השגה על השומות הנ"ל אשר נדחתה ברובה, פרט לתיקון הסיווג בגין שטח מגודר, מסיווג 711 לסיווג 714 החל על קרקע תפוסה לצורך הפקה ואגירת מים. לטענת העוררת, לא הוכח לה כלל קיום של סקר המדידות והיא הייתה רשאית להניח שעם איחוד המועצות היא תהא פטורה מארנונה. כמו כן, העוררת סבורה כי אין כל צידוק להוצאת שומות רטרואקטיביות בעניינה; בנוסף, כי בכל מקרה על השומה לשנת 2007 חלה התיישנותו כי לא ניתן לחייב למפרע בהפרשי הצמדה וריבית. לבסוף, טוענת העוררת כי הסיווג הנכון של השטח המגודר הינו אדמת בניין – הפטורה מארנונה – מאחר ובפועל לא נעשה בשטח שימוש כלשהו.
4. המשיב, מצדו, טוען כי על העוררת חלה חובה לברר עם המשיב מדוע לא הוצאו שומות החל השנת 2005 וכי הימנעותה לעשות כן הינה בגרר עצימת עיניים. מכאן, שלאחר ביצוע סקר המדידות וגילוי הטעות, היה המשיב רשאי להוציא השומות המתוקנות. לעניין השטח המגודר טוען המשיב כי העוררת, בהיותה חברה למטרת רווח, מפיקה רווח מעצם היות השטח מוגדר.
5. ביום 29.1.2015 נתקיים דיון בפנינו בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.

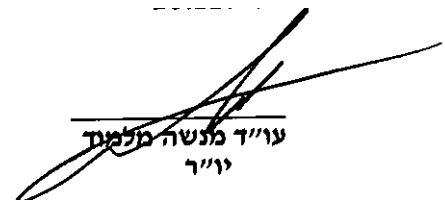
דיון והכרעה

6. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין השומות לשנים 2007 עד 2013, להתבטל.
7. לפי ההלכה המקובלת, כדי להצדיק הוצאת שומות לשנים קודמות על המשיב להוכיח כי הימנעותו מהוצאת השומות בזמן אמת נובעת ממעשה או מחדל של הנישום. במקרה דנן לא עמד המשיב בנטל להוכיח זאת. אין לנו ספק שאיחוד המועצות היה בגדר "אירוע מכונן" וכי המשיב לא הוכיח לנו כי הימנעותו מהוצאת שומות לעוררת הייתה באשמת העוררת. טענת המשיב כי חלה על העוררת החובה לברר מדוע לא הוצאו לה שומות באותן שנים, נטענה בעלמה, ומתעלמת מכך שלעוררת הייתה צפייה לגיטימית לפטור מארנונה, בתור מפעל מים בתחום המועצה האזורית (או, למצער, המשיב לא הצליח להוכיח היעדר צפייה לגיטימית). גם טענת המשיב כי הדבר נובע מ"טעות משרדית" (כדברי ב"כ המשיב בדיון שלפנינו) נטענה ללא כל ביסוס עובדתי.
8. לא כך פני הדברים לגבי השומה לשנת 2014. ועדה זו כבר עמדה על ההבדל בין שומות רטרואקטיביות לשנים קודמות לבין תיקון שומה לשנת המס הנוכחית. במקרה דנן, הוצאה השומה בחודש אפריל 2014 ולפיכך, מדובר בתיקון שומה שלטעמנו הינו דבר לגיטימי. העוררת איננה יכולה לטעון כי היא הסתמכה על היעדר החבות בארנונה כאשר טרם חלפה מחצית משנת המס והנוק כתוצאה מהאיחור בהוצאת השומה לשנה זו, מזערי אם בכלל. מנגד, עומד האינטרס הציבורי של גביית מס (ארנונה) אמת.
9. לאור האמור לעיל אין צורך להכריע בטענת ההתיישנות ובטענת העוררת בנוגע להפרשי הצמדה וריבית.
10. לגבי סיווג השטח המגודר, לא מצאנו סיבה לסטות מהחלטת המשיב לסווגו לפי סיווג 714. על פניו, סיווג זה הינו המתאים ביותר לשטח המדובר. טענת העוררת כי לא די בחזקה ובמניעת שימוש לאחר כדי לחייב כקרקע תפוסה לא משכנעת אותנו, לאור העובדה שהעוררת עצמה נמנעה מלהצביע על הסיבה לגידור השטח. אין ספק שהנטל בעניין זה רובץ עליה – ולא על המשיב – ובהיעדר ראיות סותרות המשיב היה רשאי להניח כי העוררת מפיקה רווח או תועלת כלכלית כלשהי מגידור השטח.
11. לסיכום: אנו מבטלים את השומות לשנים 2007 עד 2013 (כולל) ומשאירים השומה לשנת 2014, על כנה. אין צו להוצאות.

ניתן היום: 23.3.2015.

עו"ד עייל הים מרקוביץ

מר אביחאי

עו"ד עייל הים מרקוביץ